

רשומות

קובץ התקנות

27 בנובמבר 1960

1072

ח' בכסלו תשכ"א

עמוד

368	תקנות שירות המדינה (מינויים) (הצהרה על רכוש), תשכ"א—1960
371	תקנות שירות המדינה (מינויים) (חוזה מיוחד) (תיקון), תשכ"א—1960
372	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (דבש), תשכ"א—1960
374	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תחליף דבש), תשכ"א—1960
375	צו מס הבולים (קביעת סימן לשמש כבול), תשכ"א—1960
375	תקנות מס הבולים (סימן המס על מסמכים), תשכ"א—1960
376	צו שירות בטחון (קריאה לרישום), תשכ"א—1960
377	צו שירות בטחון (קריאה לרישום) (מס' 2), תשכ"א—1960
378	צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקות ולשירות סדיר) (מס' 3), תשכ"א—1960

מדור לשלטון מקומי

379	חוק עזר לגדרה (סלילת רחובות) (תיקון), תשכ"א—1960
380	חוק עזר לנשר (אספקת מים), תשכ"א—1960
385	חוק עזר לפרסיה (אספקת מים), תשכ"א—1960

חוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט—1959

תקנות בדבר הצהרה על רכוש

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 35, 51 ו-55 לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט—1959¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. עובד המדינה יגיש הצהרה לפי סעיף 35 לחוק —

(1) אם היה עובד בשירות המדינה ביום ה-30 שלאחר תחילת החוק ויש בידו כתב מינוי מטעם מחלקת המנגנון או נציבות המנגנון או נציבות שירות המדינה שניתן לו לפני תחילת החוק — לא יאחר מיום כ"ט באלול תשכ"א (10 בספטמבר 1961) ;

(2) אם היה עובד קבוע בשירות המדינה ביום פרסום החוק ברשומות ואין בידו כתב מינוי כאמור בפסקה (1) — לא יאחר מן המועד בו ניתן לו כתב מינוי על ידי נציב השירות, או 10 חדשים אחרי תחילתן של תקנות אלה, הכל לפי התאריך המאוחר ;

(3) אם הוא עובד אחר — לא יאחר מן המועד בו ניתן לו כתב מינוי או כתב הרשאה על ידי נציב השירות, או 10 חדשים אחרי תחילתן של תקנות אלה, הכל לפי התאריך המאוחר.

2. (א) ההצהרה על רכוש תיערך לפי הנוסח שבטופס שנקבע בתוספת ותוגש על ידי העובד המצהיר לנציב השירות במעטפה סגורה באמצעות האחראי לענייני העובדים. (ב). בתקנה זו —

"אחראי לענייני העובדים" — המנהל הכללי או סגן המנהל הכללי למינהל של המשרד בו מועסק עובד המדינה, ולגבי מי שמועסק ביחידה שהוכרה על ידי ועדת השירות כיחידת סמך — מנהל אותה יחידה.

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שירות המדינה (מינויים) (הצהרה על רכוש), תשכ"א—1960".

תוספת

הצהרה על רכוש

שם המשפחה	השם הפרטי	מספר הזהות
אני הח"מ...../...../.....		
הממלא משרה..... ביחידה.....		
של משרד..... מצהיר בזה, בהתאם לסעיף 35 של חוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט—1959, לאמור:		
א. בני משפחה		
הפרטים הבאים מתייחסים גם לבן/בת זוגי החי(ה) אתי ולילדי, לרבות המאומצים, הסמוכים על שולחני —		
שם המשפחה	השם הפרטי	מספר הזהות
בן/בת הזוג...../...../.....		
שם המשפחה לפני הנשואין.....		

¹ ס"ח 279, תשי"ט, עמ' 86.

הילדים :

[illegible]

ב. נכסים

נכסי, נכסי בן/בת זוגי החי(ה) אתי ונכסי ילדי, לרבות המאומצים, הסמוכים על שולחני מורכבים כיום מאלה —

1. מזומנים, לרבות מטבעות זהב (ציין את הסכום. אין צורך למלא אם הסכום הכולל השייך למצהיר ובני משפחתו אינו עולה על 500 לירות).....לירות.
2. פקדונות בבנקים ובמוסדות אשראי אחרים (ציין את סך כל הפקדונות. אין צורך למלא אם סך כל הפקדונות של המצהיר ובני משפחתו אינו עולה בסך הכל על 500 לירות).....לירות.
3. ניירות ערך, לרבות שטרות לנכיון (ציין את שם ניירות הערך וסכומם הנקוב. אין צורך למלא אם סך כל הסכום הנקוב של כל ניירות הערך השייכים למצהיר ובני משפחתו אינו עולה על 500 לירות).

[illegible]

4. הלוואות שניתנו על ידי או על ידי בני משפחתי הנזכרים בסעיף א. לרבות משכנתאות (ציין את הסכום הכולל אין צורך למלא אם סך כל ההלוואות של המצהיר ובני משפחתו אינו עולה על 500 לירות).

5. מלאי סחורות המשמש לצרכי מסחר, תעשייה, מלאכה, חקלאות או מקצוע (ציין את סוג הסחורות וערכן המשוער לפי מיטב שפיטתך).

6. מכוניות, מכשירים, בעלי חיים ומטלטלים אחרים המשמשים לצרכי מסחר, תעשייה, מלאכה, חקלאות או מקצוע, למעט מלאי הסחורות כאמור בפרט 5 (ציין את מקום הימצאם ואת ערכם המשוער לפי מיטב שפיטתך).

הערך

מקום

7. השקעות אחרות במסחר, תעשייה, מלאכה, חקלאות או מקצוע, כגון מניה בחברה פרטית, שותפות, זכות באגודה שיתופית וכיו"ב (ציין את פרטי ההשקעה, מקומה וערכה המשוער לפי מיטב שפיטתך).

8. כלי רכב בעלי מנוע (ציין הסוג, התוצרת, הגודל ושנת הייצור).

9. מקרקעין, כולל בנין, חלק מבנין, מגרש או אדמה חקלאית וזכות חכירה באלה לתקופה העולה על שנה אחת (ציין את סוג הנכס ופרטי הרישום בספרי האחוזה).

10. מקום המגורים שלי ושל בני משפחתי הנזכרים בסעיף א' מכיל חדרים. מעני הוא

הדירה הנה/איננה * בבעלותי, בבעלות בן/בת זוגי או בבעלות ילדי לרבות המאומץ הסמוך על שולחני, חכורה לתקופה העולה על עשר שנים.

11. אוסף, כגון אוסף ספרים, אוסף בולים או אוסף תמונות, אם ערכו עולה על 1000 לירות (ציין את סוג האוסף ואת ערכו המשוער לפי מיטב שפיטתך).

12. תכשיטים אשר ערכם הכולל... לירות (אין צורך למלא אם הערך הכולל אינו עולה על 500 לירות).

13. נכסים אחרים אשר ערכם הכולל... לירות (אין צורך למלא אם הערך הכולל אינו עולה על 1000 לירות).

* מחק את הטעון מחיקה.

ג. מקורות הכנסה

נוסף לרכוש המפורט בהצהרה זו, יש לי או לבני משפחתי הנזכרים בסעיף א' מקורות הכנסה קבועים (כולל תמלוגים, פנסיות, תגמולים, מזונות ותמיכה אחרת בין עפ"י זכות ובין שלא עפ"י זכות):

ד. חובות

יש לי או לבני משפחתי הנזכרים בסעיף א' חובות בסך כולל של.....לירות.
(אין צורך למלא אם סך כל החובות אינו עולה על 500 לירות).

שם המצהיר

תאריך

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

י"ח בחשוון תשכ"א (8 בנובמבר 1960)
(חמ 720815)

חוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט—1959

תקנות בדבר חוזה מיוחד

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 40 ו-55 לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט—1959,¹ על-פי המלצת ועדת השירות ובהתייעצות עם ועדת העבודה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות שירות המדינה (מינויים) (חוזה מיוחד), תש"ד—1960² (להלן — התקנות העיקריות), אחרי פסקה (17) תיוסף פסקה זו:

תיקון תקנה 1

"(18) אדם שהממשלה החליטה למנותו מנהל כללי, אם נתמלאו לגביו הוראות החוק, למעט הוראות סעיף 19 לחוק, ואם בחוזה המיוחד נקבעו תנאי עבודה שאין בהם סטיה מתנאי עבודה שלפיהם יועסק מנהל כללי שנתמנה על-פי כתב מינוי. על אף האמור בפסקה זו מותר לקבוע בחוזה המיוחד תנאים שונים הנוגעים לפרישה מתפקיד מנהל כללי או לפרישה מהשירות וכן תנאים שונים הנוגעים לגימלה על פי חוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו—1955³, ול-רכישת זכויות לגימלה שלא מאוצר המדינה."

2. בתקנה 2 לתקנות העיקריות, בטור א', בפרט (8), במקום "(12) ו-(13)" יבוא "(12)".

תיקון תקנה 2

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שירות המדינה (מינויים) (חוזה מיוחד) (תיקון), תשכ"א—1960".

השם

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

כ"ו בחשוון תשכ"א (16 בנובמבר 1960)
(חמ 720812)

¹ ס"ח 279, תשי"ט, עמ' 86.
² ק"ח 908, תש"ד, עמ' 880.
³ ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 185.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר דבש

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957,¹ אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

"דבש" — החומר הטבעי שניתן על ידי דבורים ושהופרד מחלת הדבש, לרבות דבש נזול ודבש מגובש;

"יצרן" — כוורן או אדם אחר העוסק באריות דבש;

"פלומבה" — פלומבה מעופרת בצירוף קרטון לבן שאינו ניתן לקריעה או להורדה;

"תחליף דבש" — כמשמעותו בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תחליף דבש), תשכ"א — 1960;²

"מרכיבים" — לרבות מים;

"מפעל" — מקום שבו יצרן אורז דבש או מחזיקו לפני אריזתו ואחריה, לרבות מקום שבו כוורן, העוסק באריות דבש, מפריד את הדבש מחלת הדבש;

"המנהל" — כמשמעותו בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), תשי"ח — 1958.³

2. לא יעביר כוורן דבש בשום דרך מדרכי ההעברה ולא ירכוש אדם לשם עסק את הבעלות על דבש או את ההחזקה בו ולא יחזיקנו כאמור, אלא אם הדבש הוא בהרכבו הטבעי ונתמלאו בו תנאים אלה:

(1) הדבש ארוז במיכל מתכת בלתי מחלידה, המצופה בדיל כשמעל הבדיל

חומר ציפוי שאינו מזיק לבריאות אדם והמונע את התקפת המיכל על ידי הדבש, או במיכל אחר שאושר על ידי המנהל;

(2) כושר קיבולו של המיכל הוא 25 ק"ג או כמות אחרת שאושרה על ידי המנהל;

(3) המיכל סגור במכסה לחץ —

(א) החבוק בחבק המונע פתיחת המיכל בלי השחתת החבק ובלבד

שטיב החבק ואופן חיבורו למיכל מבטיחים את אי השחתתו על ידי טלטול המיכל, או

(ב) החתום בפלומבה כשעל הקרטון צויין שם הכוורן ומענו המדויק;

(4) נמסר על ידי המעביר ונתקבל על-ידי הרוכש חשבון המכיל כל הפרטים הנדרשים לפי סעיף 25 לחוק.

3. הוראות סעיף 2 (3) לא יחולו על כלי קיבול שכושר קיבולו הוא למעלה מ-25 ק"ג והמיועד לשימוש בתוך המפעל בתהליכי הייצור של הדבש.

4. לא יחמם יצרן דבש, אלא —

(1) אם הוא ארוז במיכל כאמור בסעיף 2;

(2) באמבט מים אשר בחלקו התחתון יכול סידורים המונעים מהמיכל מגע

ישיר עם תחתית האמבט ועם גופי החימום;

(3) בטמפרטורה שלא תעלה על 60 מעלות צלזיוס.

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

² ק"ת 1072, תשכ"א, עמ' 374.

³ ק"ת 793, תשי"ח, עמ' 1184.

5. לא יסיר יצרן חבק או פלומבה ממכל שבו ארוז דבש, אלא סמוך לפני חימום המיכל והרקתו לשם אריזת הדבש. הוראה זו לא תחול על מספר סביר של מיכלים שנפתחו לשם בדיקת טיב הדבש.

6. לא יארוז יצרן דבש, ולא יעבירו בשום דרך מדרכי ההעברה, לא ירכוש אדם לשם עסק את הבעלות על דבש או את ההחזקה בו, ולא יעבירו לשם עסק אלא אם הדבש —

(1) הוא בהרכבו הטבעי, מבלי שהוסף לו חומר אחר, אף אם חומר זה הוא אחד ממרכיבי הדבש;

(2) נקי מחלקי חלת הדבש, מחלקי שעווה, מדבורים, מחלקי דבורים או מגוף זר אחר;

(3) אינו מכיל סכרורה בשיעור העולה על 8% או מים בשיעור העולה על 20%, סוכר אינברטי מלאכותי או אוקסי-מתיל-פורפורל או סירופ גלוקוזה מסחרי;

(4) הוא מצבע אחיד מזהב ירקרק עם חום ואדום-כהה;

(5) הוא בעל טעם וריח שהם אפייניים לדבש, ללא כל טעם או ריח לווי או ללא טעם או ריח זר;

(6) אינו מראה כל סימני קלקול;

(7) מסונן באמצעות רשת מחומר שאינו-פגיע לדבש וחורי הרשת הם בין 0.4 לבין 0.6 מילימטרים;

(8) ארוז במיכל אטום שכוסר קיבולו הוא —

(א) 120 גרם, 225 גרם, 450 גרם, $1\frac{1}{2}$ ק"ג, 2 ק"ג, 3 ק"ג או 25 ק"ג;

(ב) 900 גרם, אם המיכל הוא צנצנת זכוכית;

(ג) 1 ק"ג, אם המיכל הוא מיכל מתכת כאמור בסעיף 2 (1);

(ד) במיכל אחר, כפי שאושר על ידי המנהל,

ובלבד שמכסה המיכל חבוק בחבק המונע פתיחת המיכל בלי השחתת החבק, וטיב החבק ואופן חיבורו למיכל מבטיחים את אי השחתתו על ידי טלטול המיכל.

(9) נמסר על ידי המעביר ונתקבל על ידי הרוכש, למעט צרכן, בליווי חשבון המכיל כל הפרטים הנדרשים לפי סעיף 25 לחוק.

7. לא ניתן מיכל לסגירה כאמור בסעיף 6 (8), מותר לארוז בו דבש, לאחר שניתן לכך היתר בכתב מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

8. לא ייצר יצרן, לא יארוז ולא יחזיק במפעלו תחליף דבש, סוכר או גלוקוזה מסחית או חמרי גלם אחרים העשויים לשמש לייצור תחליף דבש, או מיתקנים העשויים לשמש לייצור כזה.

9. מתן היתר לפי צו זה או סירוב לתתו, קביעת תנאי נתינתו, התלייתו וביטולו, מסורים לשיקול דעתו של המנהל.

10. צו זה אינו בא לגרוע מהוראות כל דין אחר, אלא להוסיף עליהן, ובלבד שאם הוראה בצו זה סותרת הוראה בצו סימון-מוצרים, תש"י-1950⁴, ההוראה שבצו זה עדיפה.

11. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (דבש), תשכ"א-1960".

לוי אשכול

כ"ה בחשוון תשכ"א (15 בנובמבר 1960)

שר-האוצר

(המ' 740101)

ממלא מקום שר המסחר והתעשייה

⁴ ק"ח 70, תש"י, עמ' 529.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר תחליף דבש

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—
1957, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

"תחליף דבש" — כל מוצר שאינו ניתן על ידי דבורים, אף אם הוא מכיל מרכיבים של דבש, כולם או מקצתם, או כל מוצר הדומה במראהו או בטעמו או בתכונתו לדבש, או כל מוצר שעקב מראהו או תכונתו כאמור עשוי לשמש במקום דבש וכן דבש שהוסף לו חומר אחר אף אם החומר הנו אחד מהמרכיבים של דבש;

"מרכיבים" — לרבות מים;

"יצרן" — אדם העוסק בייצור תחליף דבש לשם עסק;

"מפעל" — מקום שבו יצרן מייצר ומשווק תחליף דבש, לרבות מקום שבו מוחסנים חמרי גלם לייצור תחליף דבש והמוצרים המוגמרים;

"דבש" — כמשמעותו בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (דבש), תשכ"א—1960.²

2. לא יוסיף יצרן על המיכל שבו ארוז תחליף דבש או על התווית של אותו מיכל את המלים: דבש, צוף, דבורה, פרחים, פירות, שם של פרי או של פרח, כולן או מקצתן, בין לבדן ובין בצירוף מלים או רמזים אחרים.

3. הוראות סעיף 2 לא יחולו על השימוש במלה "דבש" בפירוט המרכיבים, אם דבש נמצא בתוכם. כלולה המלה "דבש" בפירוט המרכיבים כאמור, לא יוסיף לה אדם שום מלה אחרת ולא יציין את הכמות היחסית של הדבש במוצר.

4. לא יוסיף יצרן על המיכל שבו ארוז תחליף דבש, או על התווית של אותו מיכל, ציור של דבורה, פרי פרח או חלת דבש.

5. לא ידפיס יצרן על מיכל המכיל תחליף דבש את פירוט המרכיבים, אלא באותיות שוות בגדלן וברוחבם שווים ביניהם, ובאותו צבע דפוס, כשגודל כל אות לא יעלה על שלושה מילימטרים.

6. לא יעביר יצרן בשום דרך מדרכי ההעברה את הבעלות על תחליף דבש או את ההחזקתו, לא ירכשו לשם עסק ולא יחזיקו כאמור, אלא אם תחליף הדבש סומן בהתאם להוראות צו זה.

7. לא ייצר יצרן דבש ולא יחזיקו במפעלו לשם עסק ולא יעביר לאחר בשום דרך מדרכי ההעברה את הבעלות על דבש או את ההחזקה בו.

8. צו זה אינו בא לגרוע מהוראות כל דין אחר, אלא להוסיף עליהן, ובלבד שאם הוראה בצו זה סותרת הוראה בצו סימון מוצרים, תשי"ח—1950,³ ההוראה שבצו זה עדיפה.

9. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תחליף דבש), תשכ"א—1960".

לוי אשכול

כ"ה בחשוון תשכ"א (15 בנובמבר 1960)
(חמ 740101)

שר האוצר

ממלא מקום שר המסחר והתעשייה

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ח 1072, תשכ"א, עמ' 372.
³ ק"ח 70, תשי"ח, עמ' 529.

פקודת מס הבולים

צו בדבר סימן שימש כבול

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת מס הבולים¹, אני מצווה לאמור:

1. הסימן המתואר לקמן ישמש כבול ויצויינו בו שם המורשה ותאריך ההדפסה:

קביעת סימון
שימש כבול

ביטוי

2. צו מס הבולים (קביעת סימן לשמש כבול), תש"ד—1960² — בטל.

השם

3. לצו זה ייקרא „צו מס הבולים (קביעת סימן לשמש כבול), תשכ"א—1960".

לוי אשכול
שר האוצר

ג' בכסלו תשכ"א (22 בנובמבר 1960)
(חמ 72300)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ג, עמ' 1302.
² ק"ח 981, תש"ד, עמ' 622.

פקודת מס הבולים

תקנות בדבר סימון המס על מסמכים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-94 לפקודת מס הבולים¹ (להלן — הפקודה), והסעיף פים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

סימון המס
על מסמכים
שפותר להרביק
עליהם בולים
רבקים

1. המס על מסמכים שאינם חייבים לפי הפקודה בהטבעה מותר לסמנו כבול שנקבע בצו מס הבולים (קביעת סימן לשמש כבול), תשכ"א—1960³; הבול יודפס על גבי המסמכים על ידי מי שהורשה על ידי מנהל המכס והבלו או מי שהוסמך על ידי לצורך זה ובתנאים שיקבעו.

ביטוי

2. תקנות מס הבולים (סימון המס על שטרי התחייבות ופוליסות ביטוח), תש"ד—1960⁴ — בטלות.

השם

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מס הבולים (סימון המס על מסמכים), תשכ"א—1960".

לוי אשכול
שר האוצר

ג' בכסלו תשכ"א (22 בנובמבר 1960)
(חמ 72301)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ג, עמ' 1302.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 1072, תשכ"א, עמ' 375.
⁴ ק"ח 981, תש"ד, עמ' 622.

חוק שירות בטחון, תשי"ט — 1959 [נוסח משולב]

צו בדבר התייצבות לרישום

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 (ד) לחוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב] 1,

אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

הגדרות

„בר־רישום” — גבר, אזרח ישראלי או תושב קבוע, שנולד בתקופה שבין א' בתשרי תש"ד (30 בספטמבר 1943) ובין כ"ט באדר תש"ד (24 במרס 1944), שני התאריכים בכלל.

התייצבות לרישום

2. כל בר־רישום נקרא בזו להתייצב לרישום, באחד המקומות בלוח א' שלהלן בשעות שבין 8.00 ל־12.00, ביום המצויין בלוח ב' בטור שממול לאות הראשונה של שם משפחתו.

השם

3. לצו זה ייקרא „צו שירות בטחון (קריאה לרישום), תשכ"א—1960”.

לוח א'

ירושלים	—	לשכת הגיוס, רח' בית־לחם פינת עמק רפאים 1
תל־אביב־יפו	—	לשכת הגיוס, רח' פוריה מס' 1 (ע"י קולנוע „נגה”)
חיפה	—	לשכת הגיוס, רח' י. ל. פרץ מס' 32
פתח־תקוה	—	לשכת הגיוס, שכון עירוני פג'ה
טבריה	—	לשכת הגיוס, רח' נצרת מול העיריה
באר־שבע	—	לשכת הגיוס, רח' ירושם מס' 22

לוח ב'

א	יום ראשון אן שני	י"ג—י"ד בטבת תשכ"א (1—2 בינואר 1961)
ב	יום שלישי או רביעי	ט"ו—ט"ז בטבת תשכ"א (3—4 בינואר 1961)
ג	יום חמישי	י"ז בטבת תשכ"א (5 בינואר 1961)
ד	יום ראשון	כ' בטבת תשכ"א (8 בינואר 1961)
ה	יום שני	כ"א בטבת תשכ"א (9 בינואר 1961)
ו	יום שלישי	כ"ב בטבת תשכ"א (10 בינואר 1961)
ז	יום רביעי	כ"ג בטבת תשכ"א (11 בינואר 1961)
ח	יום חמישי	כ"ד בטבת תשכ"א (12 בינואר 1961)
ט	יום ראשון	כ"ז בטבת תשכ"א (15 בינואר 1961)
י	יום שני	כ"ח בטבת תשכ"א (16 בינואר 1961)
כ	יום שלישי	כ"ט בטבת תשכ"א (17 בינואר 1961)
ל	יום רביעי	א' בשבט תשכ"א (18 בינואר 1961)
מ	יום חמישי	ב' בשבט תשכ"א (19 בינואר 1961)
נ	יום ראשון	ה' בשבט תשכ"א (22 בינואר 1961)
ס	יום שני	ו' בשבט תשכ"א (23 בינואר 1961)
ע	יום שלישי	ז' בשבט תשכ"א (24 בינואר 1961)
פ	יום רביעי	ח' בשבט תשכ"א (25 בינואר 1961)
צ	יום חמישי	ט' בשבט תשכ"א (26 בינואר 1961)
ק	יום ראשון	י"ב בשבט תשכ"א (29 בינואר 1961)
ר	יום שני	י"ג בשבט תשכ"א (30 בינואר 1961)
ש"ת	יום שלישי	י"ד בשבט תשכ"א (31 בינואר 1961)

א ה ר ו ן נ י ב

פוקד

כ"ג בחשון תשכ"א (13 בנובמבר 1960)

(חמ 73021)

¹ ס"ח 296, תשי"ט, עמ' 286.

חוק שירות בטחון, תשי"ט — 1959 [נוסח משולב]

צו בדבר התייצבות לרישום

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 (ד) לחוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב], אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

"בר־רישום" — אשה, אזרח ישראלי או תושב קבוע, שנולדה בתקופה שבין א' בתשרי תש"ד (30 בספטמבר 1943) ובין כ"ט באדר תש"ד (24 במרס 1944), שני התאריכים בכלל, להוציא אשה נשואה, אם לילד ואשה הרה.

2. כל בר־רישום נקרא בזה להתייצב לרישום, באחד המקומות בלוח א' שלהלן בשעות שבין 8.00 ל־12.00, ביום המצויין בלוח ב' בטור שממול לאות הראשונה של שם משפחתו.

3. לצו זה ייקרא "צו שירות בטחון (קריאה לרישום) (מס' 2), תשכ"א—1960".

לוח א'

ירושלים	—	לשכת הגיוס, רח' בית־לחם פינת עמק רפאים 1
תל־אביב־יפו	—	לשכת הגיוס, רח' פוריה מס' 1 (ע"י קולנוע, "נגה")
חיפה	—	לשכת הגיוס, רח' י. ל. פרץ מס' 32
פתח־תקוה	—	לשכת הגיוס, שכון עירוני פג'ה
טבריה	—	לשכת הגיוס, רח' נצרת מול העיריה
באר־שבע	—	לשכת הגיוס, רח' יד־ושם מס' 22

לוח ב'

א	יום רביעי	ט"ו בשבט תשכ"א (1 בפברואר 1961)
ב	יום חמישי	ט"ז בשבט תשכ"א (2 בפברואר 1961)
ג	יום ראשון	י"ט בשבט תשכ"א (5 בפברואר 1961)
ד	יום שני	כ' בשבט תשכ"א (6 בפברואר 1961)
ה	יום שלישי	כ"א בשבט תשכ"א (7 בפברואר 1961)
ו	יום רביעי	כ"ב בשבט תשכ"א (8 בפברואר 1961)
ז	יום חמישי	כ"ג בשבט תשכ"א (9 בפברואר 1961)
ח	יום ראשון	כ"ד בשבט תשכ"א (12 בפברואר 1961)
ט	יום שני	כ"ה בשבט תשכ"א (13 בפברואר 1961)
י	יום שלישי	כ"ו בשבט תשכ"א (14 בפברואר 1961)
יא	יום רביעי	כ"ז בשבט תשכ"א (15 בפברואר 1961)
יב	יום חמישי	כ"ח בשבט תשכ"א (16 בפברואר 1961)
יג	יום ראשון	ג' באדר תשכ"א (19 בפברואר 1961)
יד	יום שני	ד' באדר תשכ"א (20 בפברואר 1961)
טו	יום שלישי	ה' באדר תשכ"א (21 בפברואר 1961)
טז	יום רביעי	ו' באדר תשכ"א (22 בפברואר 1961)
יז	יום חמישי	ז' באדר תשכ"א (23 בפברואר 1961)
יח	יום ראשון	י' באדר תשכ"א (26 בפברואר 1961)
יט	יום שני	יא באדר תשכ"א (27 בפברואר 1961)
כ	יום שלישי	יב באדר תשכ"א (28 בפברואר 1961)

א ה ר ו ן נ י ב

פוקד

כ"ג בחשוון תשכ"א (13 בנובמבר 1960)
(חמ 73021)

1 ס"ח 206, תשי"ט, עמ' 286.

קובץ התקנות 1072, ח' בכסלו תשכ"א, 27.11.1960

חוק שירות בטחון, תשי"ט — 1959 [נוסח משולב]

צו בדבר התייצבות לרישום, לבדיקות ולשירות סדיר

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 3 (א), 4 (א) ו-9 לחוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב], אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —
 „יוצא-צבא” — גבר או אשה, אזרח ישראלי או תושב קבוע, שנולד בתקופה שבין י"ב בטבת תש"ב (1 בינואר 1942) ובין כ"ג בטבת תש"ג (31 בדצמבר 1942), שני התאריכים בכלל, להוציא אשה נשואה, אם לילד ואשה הרה.
2. כל יוצא-צבא נקרא בזה להתייצב לרישום, לבדיקות רפואיות ואחרות לשם קביעת כשרו לשירות בטחון באחד המקומות המפורטים בלוח א' שלהלן, בשעות שבין 08.00 ל-12.00, ביום שצויין בלוח ב' שמקול האות הראשונה של שם משפחתו.
3. יוצא-צבא שהתייצב כאמור בסעיף 2 ונמצא כשר לשירות בטחון, נקרא בזה להת-ייצב לשירות סדיר במקום ובמועד שנקבע בסעיף 2.
4. יוצא-צבא שהתייצב לרישום, לבדיקות ולשירות סדיר לפני פרסום צו זה ברשומות ולאחר שנקבע כשרו לשירות בטחון מילא כל חובה שהוטלה עליו על פי החוק, יראו אותו כאילו התייצב לפי צו זה.
5. הוראות צו זה אינן באות לגרוע מהוראות דינים אחרים אלא להוסיף עליהן.
6. לצו זה ייקרא „צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקות ולשירות סדיר) (מס' 3), תשכ"א—1960”.

לוח א'

ירושלים	— לשכת הגיוס, רח' בית-לחם פינת עמק רפאים 1
תל-אביב-יפו	— לשכת הגיוס, רח' פוריה מס' 1 (ע"י קולנוע „נגה”)
חיפה	— לשכת הגיוס, רח' י. ל. פרץ מס' 32
פתח-תקוה	— לשכת הגיוס, שכון עירוני פג'ה
טבריה	— לשכת הגיוס, רח' נצרת מול העיריה
באר-שבע	— לשכת הגיוס, רח' יד-ושם מס' 22

לוח ב'

א-ב-ג	יום ראשון	ט"ו בכסלו תשכ"א (4 בדצמבר 1960)
ד-ה-ו	יום שני	ט"ז בכסלו תשכ"א (5 בדצמבר 1960)
ז-ח-ט	יום שלישי	י"ז בכסלו תשכ"א (6 בדצמבר 1960)
י-כ-ל	יום רביעי	י"ח בכסלו תשכ"א (7 בדצמבר 1960)
מ-נ	יום חמישי	י"ט בכסלו תשכ"א (8 בדצמבר 1960)
ס-ע	יום ששי	כ' בכסלו תשכ"א (9 בדצמבר 1960)
פ-צ	יום ראשון	כ"ב בכסלו תשכ"א (11 בדצמבר 1960)
ק-ר	יום שני	כ"ג בכסלו תשכ"א (12 בדצמבר 1960)
ש-ת	יום שלישי	כ"ד בכסלו תשכ"א (13 בדצמבר 1960)

אהרון ניב
פוקד

כ"ד בכסלו תשכ"א (13 בדצמבר 1960)

(חמ 73021)

¹ ס"ח 296, תשי"ט, עמ' 286.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לגדרה בדבר סלילת רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית גדרה חוק עזר זה:

1. במקום סעיף 5 לחוק עזר לגדרה (סלילת רחובות), תשי"ט—1959² (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא סעיף זה:

"שיעור דמי השתתפות ונבייתם

(א) 5. (1) נסלל כביש בשטח בנוי, לפי חוק עזר זה, ישתתפו בהוצאות סלילתו בעלי הנכסים הגובלים את הרחוב שבו נסלל הכביש כדי 75%. סכום השתתפות זה יחולק ביניהם ביחס לאורך חזיתות נכסיהם הגובלים את הרחוב;

(2) "שטח בנוי" — בסעיף זה — שטח שהמועצה הכריזה עליו באישור הממונה על מחוז המרכז כעל שטח בנוי לצורך חוק עזר זה.

(ב) (1) נסלל כביש בשטח שאינו שטח בנוי, ישתתפו בהוצאות סלילתו בעלי הנכסים המקבילים לאותו כביש משני צדדיו והמרוחקים ממנו לא יותר מ-250 מטר. שיעור השתתפותם יהיה לפי המרחק שבין הנכסים ובין הכביש הנסלל, כזה:

שיעור ההשתתפות	המרחק במטרים
עד 50	30%
למעלה מ-50 עד 100	20%
למעלה מ-100 עד 150	15%
למעלה מ-150 עד 250	10%

(2) סכום ההשתתפות לפי אחד השיעורים האמורים יחולק בין בעלי הנכסים החייבים בו לפי גודל שטח נכסיו של כל אחד מהם.

(ג) סכומי ההשתתפות ישולמו למועצה על ידי כל אחד מבעלי הנכסים מיד עם השלמת הסלילה, אולם אם נסלל הכביש שלבים שלבים, רשאית המועצה עם השלמת כל שלב לגבות מכל אחד מבעלי הנכסים את סכום השתתפותו בהוצאות אותו שלב או אותם שלבים, שהושלמו לפניה. בשיעור האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב).

2. תחולתו של חוק עזר זה היא עד יום כ' בתשרי תשכ"ב (30 בספטמבר 1961).

3. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לגדרה (סלילת רחובות) (תיקון), תשכ"א—1960".

תחולת
השם

א. פרנקל
ראש המועצה המקומית גדרה

י"א בתשרי תשכ"א (2 באוקטובר 1960)
(חמ 816513)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ח 894, תשי"ט, עמ' 1198.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לנשר בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית נשר חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;

„רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;

„אביזרים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;

„מד-מים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;

„מנהל” — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה

על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים

מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;

„המועצה” — המועצה המקומית נשר;

„רשיון שרברב” — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות

ברשת פרטית.

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.

(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.

(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;

(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

רשיון להקמת
מפעל מים
ולתפעולתו

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת; וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

חיבור למפעל
מים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מדרהמים.

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

6. (א) לא יתקין אדם מדרמים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל. (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מדרמים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מדרמים לשם התקנתו על-ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מדרהמים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מדרמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מהצרכן לרכוש מדרמים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מדרהמים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשית בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מדרמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מדרמים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת אם מדרהמים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון, אם מדרהמים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמדרהמים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מדרהמים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמדרהמים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מדרהמים כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשווערת של הצרכן במשך שני חדשים.

מועד התשלום

10. (א) אגרת מים תשלום מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד-מים, תשלום האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

פטור

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

ניתוק החיבור

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

- (1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;
- (2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;
- (3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;
- (4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור שנותק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת מים

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.
(ג) חלפה הסיבה לגיתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — רשות כניסה בכל זמן סביר — על מנת —

- (1) להתקין מד-מים, לתקנו, לבדוק, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
- (2) לבדוק אם יש בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במד-מים ובמיתקנים המובילים את המים למד-המים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע לו בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עור זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליה היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים, או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-6 (ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19, 20 (א), דינו — קנס 500 לירות ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

23. תחילתו של חוק עור זה היא ביום ד' בניסן תש"ד (1 באפריל 1960).

24. לחוק עור זה ייקרא „חוק עור לנשר (אספקת מים), תשכ"א—1960".

תוספת

שיעור האגרת
בִּלְיֹת

300.—	1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד) — לשנה
4.—	2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג) — דירה
12.—	בית מסחר או בית עסק
15.—	בית חרושת
150.—	3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) — לכל דירה או עסק
10.—	4. אגרת התקנת מד־מים (סעיף 6 (ג))
—70	5. דמי שכירות מד־מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש
5.—	6. אגרת בדיקת מד־מים (סעיף 6 (ה)) —
	7. אגרת תיקון מד־מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש
	מד־מים שקטרו —
—40	1/2"
—70	3/4"
1.20	1"
1.60	1 1/2"

8. אגרת מים (סעיף 7) — לחודש
(א) במקום שהותקן מד"מים —
1. לשימוש ביתי לכל יחידת דיור עד 8 מ"ק
לכל מ"ק נוסף —
2. משקי עזר וגינות (עד 2 דונם) —
לכל מ"ק —
3. לחקלאות — לכל מ"ק —
4. לתעשייה ולמסחר — לכל מ"ק —
5. לבנין — לכל מ"ק —
(ב) במקום שלא הותקן מד"מים — לחודש
לשימוש ביתי או מסחרי
חדר אחד (בלי שירותים)
חדר אחד עם שירותים
לכל חדר נוסף
9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג)) —
10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה

נחאשר.
י"ב באלול תש"ד (4 בספטמבר 1960)
(חמ 841706)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לפרדסיה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה
המקומית פרדסיה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
"מפעל מים" — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים,
אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
"רשת פרטית" — אבזור או מכשיר אחר, למעט מד"מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת
מים לאותו נכס;
"אביוזים" — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
"מד"מים" — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים
המסופקים לנכס;
"נכס" — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
"מנהל" — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה
על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים
מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„צרכן“ — אדם המחזיק ברשת פרטית ;

„המועצה“ — המועצה המקומית פרדסיה ;

„רשיון שרברב“ — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת
מפעל מים
ולתפעלתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.

(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.

(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד ;

(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

חיבור למפעל
מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת ; וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

אגרת הנחת
צינור מים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מד-מים
והתקנתו

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.

(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על-ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד-המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
 (ד) לא דרש המנהל מהצרכן לרכוש מדמים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מדד המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשית בשיעור שנקבע בתוספת.
 (ה) בעד בדיקת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מדמים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת אם מדד המים תוקן על ידי עובד המועצה, או אם הוצאות התיקון אם מדד המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.
 (ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמדד המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מדד המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמדד המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.
 (ג) לא פעל מדד המים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החודשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשווערת של הצרכן במשך שני חודשים.

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מדמים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

- (1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה ;
- (2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל ;
- (3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש ;
- (4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור שנותק

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

הפסקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00, ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

רשות כניסה

- (1) להתקין מד-מים, לתקנו, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה ;
- (2) לבדוק אם יש בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

השימוש במים

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למד-
המים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה
או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא
חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל
המים.

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב,
בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע
בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור,
חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת
ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות
את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי
הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזורים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן
לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות
שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא
מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע לו
בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו
של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליה
היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי
אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה
בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים
או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-6 (ב), 6 (א), 13 (א),
15 (ב), 16, 17, 18, 19, 20 (א), דינו — קנס 500 לירות ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב)
והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס
נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב
מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

23. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לפרדסיה (אספקת מים), תשכ"א—1960".

השם

תוספת

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה 250.—
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) — ליחידת דיור או עסק — הנמצאים על מגרש ששטחו במטרים מרובעים עד 1600 12.50
למעלה מ-1600 עד 2500 25.—
למעלה מ-2500 — לכל 100 מ"ר נוספים או חלק מהם —
- 5.— תוספת של
ואם באותו מגרש נמצאים יותר מיחידת דיור אחת או עסק אחד — לכל יחידת דיור או עסק נוספים — תוספת של 15.—
3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) —
לכל מטר חזית אורך של הנכס 8.—
4. אגרת התקנת מד-מים (סעיף 6 (ג)) 10.—
5. דמי שכירות מד-מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש 0.50
6. אגרת בדיקת מד-מים (סעיף 6 (ה)) 4.80
7. אגרת תיקון מד-מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש 0.30
8. אגרת מים (סעיף 7) — לחודש כשהותקן מד-מים —
(1) לשימוש ביתי — עד 10 מ"ק 0.50
לכל מ"ק נוסף — תוספת של 0.075
(2) לגינות ומשקי עזר בהגבלה של 10 מ"ק לחודש בחדשים אפריל — נובמבר — לכל 100 מ"ר או חלק מהם —
לכל מ"ק 0.05
(3) לשימוש חקלאי (פרדס או שלחין) — במדידה נפרדת — בהגבלה של 10 מ"ק לחודש בחדשים אפריל — נובמבר — לכל 100 מ"ר או חלק מהם — לכל מ"ק 0.04
9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג)) 3.—
10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה 5.—

זכריה ימיני

נתאשר.

ראש המועצה המקומית פרדסיה

ר' בתשרי תשכ"א (27 בספטמבר 1960)

(חמ 84837)

חיים משה שפירא
שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).